

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 293/2026-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice-Šaca, zastúpeného JUDr. Gabrielom Hreščákom, advokátom, Štefánikova 8, Michalovce, proti postupu Okresného súdu Michalovce v konaní sp. zn. 4T/134/2011 a príkazu na dodanie do výkonu trestu z 28. januára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. februára 2026 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 17 ods. 1 a 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 5 ods. 1 písm. a) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v označenom konaní a príkazom na dodanie sťažovateľa do výkonu trestu z 28. januára 2026. Sťažovateľ sa domáha zrušenia namietaného príkazu okresného súdu a prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody na slobodu. Uplatňuje si primerané finančné zadosťučinenie 7 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ bol trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 4T/134/2011 zo 6. septembra 2011 uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 rokov a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 30 mesiacov. Následne bol sťažovateľ v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom okresného súdu sp. zn. 0T/121/2013 z 12. augusta 2013 uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov a trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkých druhov na 4 roky.

3. Keďže sťažovateľ napriek podmiennečnému odsúdeniu a trestu zákazu činnosti nevedol v skúšobnej dobe riadny život a opätovne sa dopustil takej istej trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený trestným rozkazom zo 6. septembra 2011, a navyše aj prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, okresný súd uznesením sp. zn. 4T/134/2011 zo 6. februára 2014 rozhodol, že sťažovateľ sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil a uložil mu vykonať trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov uložený trestným rozkazom zo 6. septembra 2011.
4. Sťažovateľ podal proti uzneseniu okresného súdu zo 6. februára 2014 sťažnosť, ktorú krajský súd uznesením sp. zn. 8Tos/25/2014 z 24. marca 2014 ako nedôvodnú zamietol, keď dospel k záveru o správnosti a zákonnosti napadnutého uznesenia okresného súdu.
5. Dňa 11. apríla 2014 okresný súd vydal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu, podľa ktorej bolo sťažovateľovi uložené nastúpiť na výkon trestu najneskôr 29. apríla 2014 v ÚVTOS Košice. V spise okresného súdu na nachádza vrátená zásielka adresovaná sťažovateľovi, sťažovateľovi nebolo vykázané doručenie výzvy. Dňa 20. júna 2014 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľa o odklad výkonu trestu, v ktorej uviedol, že sa nachádza aj s rodinnou v Anglicku s tým, že po riadnom ukončení práce a návrate nastúpi do výkonu trestu 1. septembra 2014.
6. Uznesením okresného súdu z 3. júla 2014 bol sťažovateľovi povolený odklad výkonu trestu odňatia slobody do 31. augusta 2014. Sťažovateľ prevzal uznesenie 7. júla 2014.
7. Sťažovateľ podaním doručeným okresnému súdu 28. augusta 2014 požiadal o odklad nástupu výkonu trestu zo zdravotných dôvodov. Uznesením okresného súdu z 15. októbra 2014 bola žiadosť sťažovateľa o ďalší odklad výkonu trestu zamietnutá. Sťažovateľ uznesenie z 15. októbra 2014 prevzal 22. októbra 2014.
8. Okresný súd 4. novembra 2014 nariadil podľa § 408 ods. 4 Trestného poriadku dodanie sťažovateľa do výkonu trestu odňatia slobody. Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Michalovce (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) bola žiadosť o dodanie sťažovateľa do výkonu trestu doručená 6. novembra 2014.
9. Okresný súd následne zaslal 18. decembra 2014 okresnému riaditeľstvu PZ urgenciu o dodanie sťažovateľa do výkonu trestu, na ktorú okresné riaditeľstvo PZ odpovedalo tak, že 10. októbra 2013 bolo po sťažovateľovi vyhlásené pátranie na území Slovenskej republiky a sú vykonávané opatrenia smerujúce k jeho zadržaniu, pričom zatiaľ zadržaný nebol. Okresný súd pravidelne zasielal okresnému riaditeľstvu PZ urgencie o dodanie sťažovateľa do výkonu trestu (2. júla 2015, 12. mája 2015, 27. marca 2017, 15. januára 2018, 13. decembra 2018, 11. septembra 2019, 6. augusta 2020, 14. júna 2021, 28. marca 2022, 25. januára 2023, 4. decembra 2023, 6. augusta 2024, 13. februára 2025) a okresné riaditeľstvo PZ oznamovalo, že po sťažovateľovi bolo vyhlásené pátranie, avšak nebol zadržaný. Okresné riaditeľstvo PZ podaním doručeným okresnému súdu 28. januára 2026 oznámilo, že po sťažovateľovi sa vedie pátranie, vykonanými previerkami bolo zistené, že sa na miestach trvalého pobytu nenachádza, zdržiava sa na neznámom mieste a vyhýba sa trestnému konaniu.
10. Okresný súd 28. januára 2026 vydal namietaný príkaz na dodanie do výkonu trestu. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že po vydaní namietaného príkazu na dodanie do výkonu trestu z 28. januára 2026 bol vo svojom obydlí zadržaný príslušníkmi Policajného zboru a dodaný do výkonu trestu odňatia slobody.

11. Sťažovateľ nastúpil na výkon trestu 29. januára 2026.

12. V spise okresného súdu sa nachádza odvolanie príkazu na dodanie do výkonu trestu zo 4. februára 2026, ktorým okresný súd odvolal príkaz Policajnému zboru na dodanie sťažovateľa do výkonu trestu z 28. januára 2026 z dôvodu, že sťažovateľ bol dodaný do výkonu trestu 29. januára 2026. Okresné riaditeľstvo PZ prevzalo odvolanie príkazu 11. februára 2026.

13. Zo spisu okresného súdu vyplýva, že podaním z 26. februára 2026 ÚVTOS a ÚVV Košice-Šaca požiadal okresný súd o písomné stanovisko k zákonnosti vykonávaného trestu vzhľadom na časový odstup od rozhodnutia a právoplatnosti rozsudku a medzi nástupom sťažovateľa na výkon trestu odňatia slobody s tým, že žiadal o oznámenie, či boli vykonávané úkony smerujúce k nástupu sťažovateľa na výkon trestu, resp. či nedošlo k premlčaniu výkonu trestu. Okresný súd prípisom zo 6. marca 2026 ÚVV a ÚVTOS Košice-Šaca stručne popísal chronológiu postupu súdu vo veci s tým, že od právoplatnosti uznesenia okresného súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a výkone trestu odňatia slobody (24. marca 2014 – začiatok premlčacej doby), resp. po uplynutí doby povoleného odkladu 31. augusta 2014 boli nepretržite vykonávané úkony súdu smerujúce k nástupu sťažovateľa do výkonu trestu, teda v predmetnej veci došlo k prerušeniu premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 90 ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené podľa vyjadrenia okresného súdu nemohlo dôjsť k premlčaniu výkonu trestu.

II.

Argumentácia sťažovateľa

14. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že od roku 2015 sa nepretržite nachádzal vo svojom obydli spoločne so svojou rodinou, neskrýval sa. Súdy aj policajné orgány mali o adrese jeho bydliska celý čas vedomosť, jeho pobyt v skutočnosti nebol na tejto adrese preverený. Pasivita súdu a polície je podľa názoru sťažovateľa preukázaná aj obsahom spisu, v ktorom absentuje akýkoľvek záznam o tom, že by počas 12 rokov ktokoľvek preveroval na adrese jeho obydli, či sa tam sťažovateľ nenachádza. Na preukázanie skutočnosti, že sa neskrýval, poukazuje na svedkov, svojich rodinných príslušníkov a susedov, ako aj lekárske správy z viacerých období, ktoré svedčia o tom, že sa na početné ochorenia liečil hospitalizáciami v zdravotníckych zariadeniach v Slovenskej republike, dokonca aj kúpeľne a nezdržiaval sa v cudzine.

15. Podľa sťažovateľa je výkon trestu uloženého rozsudkom okresného súdu zo 6. septembra 2011 v spojení s uznesením krajského súdu z 24. marca 2014 premlčaný. Trestný zákon pre trest, ktorý bol sťažovateľovi uložený, ustanovuje premlčaciu dobu 5 rokov, ktorá začína plynúť momentom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o výkone trestu, teda v prípade sťažovateľa 24. marca 2014. Premlčacia doba bola prerušená rozhodnutím okresného súdu zo 4. novembra 2014, vydaním rozhodnutia okresného súdu o dodaní sťažovateľa do výkonu trestu. K premlčaniu výkonu trestu podľa sťažovateľa došlo 4. novembra 2019 a nič na tom podľa neho nemení ani skutočnosť, že okresný súd 28. januára 2026 vydal príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu.

16. Sťažovateľ ďalej predkladá argumentáciu k možnému prerušeniu plynutia premlčacej doby písomnými urgenciami, ktoré súd adresoval policajnému orgánu na dodanie sťažovateľa do výkonu trestu, poukazuje na judikatúru k opatreniam smerujúcim k výkonu trestu v prípade namietaného premlčania.

17. V závere sťažovateľ uvádza, že je u neho nezákonne a protiústavne vykonávaný trest odňatia slobody, čím dochádza k porušovaniu jeho základných práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

18. Príkaz predstavuje jeden zo spôsobov, ktorým rozhoduje súd v trestnom konaní (§ 162 Trestného zákona). Podľa § 408 ods. 4 prvej vety Trestného poriadku ak odsúdený nenastúpi do výkonu trestu v lehote, ktorá mu bola poskytnutá, alebo ak je obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, nariadi predseda senátu, aby bol do výkonu trestu dodaný. Príkaz je osobitnou formou rozhodnutia v prípadoch ustanovených Trestným poriadkom, proti príkazu na dodanie do výkonu trestu Trestný poriadok opravné prostriedky nepripúšťa.

19. V ústavnej sťažnosti sťažovateľa bolo možné z hľadiska preskúmania ústavným súdom identifikovať dve roviny. Sťažovateľ jednak namieta porušenie svojich základných práv konkrétnym, v petite ústavnej sťažnosti označeným formálnym príkazom adresovaným Policajnému zboru na dodanie sťažovateľa do výkonu trestu, na strane druhej, vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, je jej podstatou námietka premlčania výkonu trestu odňatia slobody.

20. Napadnutým príkazom na dodanie do výkonu trestu okresný súd prikázal príslušnému ORPZ, aby po vypátraní pobytu sťažovateľa ho dodali na výkon trestu do ÚVTOS v Košiciach. Príkaz je vyhotovený v štruktúrovanej, štandardizovanej forme, obsahuje najmä osobné údaje sťažovateľa, označenie odsudzujúceho rozsudku, trestný čin, pre ktorý bol odsúdený, výšku uloženého trestu, označenie príslušného útvaru Policajného zboru, je datovaný, podpísaný, opatrený pečiatkou súdu a obsahuje poučenie. Príkaz na dodanie sťažovateľa do výkonu trestu neobsahuje žiadne odôvodnenie, a teda neobsahuje ani žiadne skutkové a právne závery okresného súdu v otázke premlčania výkonu trestu. Ako však vyplýva z chronologického popisu skutkového stavu, sťažovateľ námietku premlčania výkonu trestu okresnému súdu v priebehu celého konania ani nepredložil, ale priamo sa obrátil s touto námietkou na ústavný súd, aby sa vôbec ako prvý zaoberal preskúmaním splnenia podmienok na premlčanie výkonu trestu odňatia slobody sťažovateľa.

21. Zo spisu okresného súdu ústavný súd zistil, že okresný súd už pred podaním ústavnej sťažnosti, 4. februára 2026 *ex offico* odvolal príkaz na dodanie sťažovateľa do výkonu trestu z 28. januára 2026, a to z dôvodu realizácie jeho dodania do výkonu trestu 29. januára 2026.

22. Z obsahu súdneho spisu okresného súdu je zrejmé, že uvedeným postupom okresného súdu došlo k odvolaniu, teda v princípe k zrušeniu ústavnou sťažnosťou namietaného príkazu na dodanie sťažovateľa do výkonu trestu. Ústavná sťažnosť bola preto podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

23. Z hľadiska obsahu ústavnej sťažnosti sa sťažovateľ prostredníctvom predloženej ústavnej sťažnosti proti príkazu na dodanie do výkonu trestu domáhal, aby ústavný súd preskúmal splnenie podmienok premlčania výkonu trestu. Argumentačný obsah ústavnej sťažnosti je teda zameraný prioritne na preskúmanie takých skutočností, ktoré môžu byť predmetom posudzovania v rámci iného, na to určeného konania pred všeobecnými súdmi (podľa § 407 ods. 2 Trestného poriadku

u osôb, ktoré sú vo výkone trestu odňatia slobody, robí rozhodnutie súvisiace s výkonom tohto trestu súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva). Ústavný súd preto poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého môže ústavný súd konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať jeho ústavnou sťažnosťou, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Sťažovateľ pred podaním ústavnej sťažnosti nevyužil dostupné právne prostriedky na úrovni všeobecných súdov, ktorými by sa mohol domáhať preskúmania splnenia podmienok premlčania výkonu trestu. Ústavná sťažnosť je tak aj v tomto ohľade podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

24. K namietanému porušeniu práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd konštatuje, že kritériom aplikovateľnosti tohto článku je materiálna povaha predmetu konania. Aplikácia čl. 6 ods. 1 dohovoru prichádza do úvahy iba v prípade, že ide o konanie, v ktorom sa rozhoduje o „občianskych právach alebo záväzkoch“, prípadne o „oprávnenosti trestného obvinenia“. Nie je pritom rozhodujúce, či v okolnostiach konkrétneho prípadu rozhoduje všeobecný súd alebo iný orgán verejnej moci, a taktiež nie je rozhodujúca ani povaha zákona, ktorý upravuje predmet daného konania, rovnako tak ani povaha strán (účastníkov konania), resp. povaha právneho vzťahu, o ktorý v danej veci ide (IV. ÚS 241/07, IV. ÚS 53/08, m. m. II. ÚS 517/2016). Aplikovateľnosť čl. 6 ods. 1 dohovoru zásadne nepresahuje okamih konečného, právoplatného rozhodnutia o vine a treste. V konaní sa už nerozhodovalo o trestnom obvinení v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto tento článok nie je na dané konanie aplikovateľný. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti namietajúcej porušenie práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označeným uznesením okresného súdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2026

Robert Šorl
predseda senátu